

CRISTIAN SERGIU IANZA

Născut la Lupeni, la 5 ianuarie 1958. Absolvent al Academiei Naționale de Artă Nicolae Grigorescu, București, secția ceramică, promoția 1985.

A studiat printre alții cu: prof. Lazăr Florian Alexie, prof. Lucia Ioan, prof. Lucia Neagu.

Membru al U.A.P. din România, membru IAA-AIAP UNESCO, membru BBK în Germania.

Tel: Fax, +40 254 545253 – România

Mobil: +40 744 113111 - RO

+49 175 4855121, - D

Web: <http://cristianianza.blogspot.com>

E-mail cristian_ianza@yahoo.com

Blog: <http://cristianianza.blogspot.com>

Expoziții personale:

1984 Oradea - Galeria Fondului Plastic
1985 București - Galeria ARTIND
1986 București - Galeria Atelier 35
1987 Pitești - Galeria Metopa, Mamaia - Galeria Fondului Plastic
1988 București - Galeria Galatea
1989 Deva - Galeria U.A.P. Pitești - Galeria Metopa
1990 Karlsruhe - Galeria Brennofen 13
1991 Pitești Galeria Metopa
1992 Kronach - Galeria Primăriei, Kronach - Galeria Prefecturii,
Coburg - Galeria Portikusbau, Lichtenfels - Castelul orașului
1993 Nürnberg - Galeria CAMPE, Kronach - Galeria Primăriei,
Kulmbach - Galeria orășenească, Erlangen - Moderne Kunst
1995 București - „Căminul Artei”, București - Casa Americii Latine,
Kiskunhalas - Bibó Gymnasium, Kronach - Casa de modă König
1996 Petroșani - Teatrul I.D. Sârbu, București - G.A.M.B.
Rotterdam - Galeria Serruys, Kronach - Galeria Primăriei
1997 București - Simeza, București - G.A.M.B. Coburg - Primărie,
Nürnberg -Galeria Atelier Daniel Prapone
1998 Kronach - Galeria Primăriei
1999 București - Galeria Orizont, Bamberg - Leimershof,
București - Muzeul Literaturii Române
2000 Kulmbach - Cancelaria Gust & Wieberneit, Kronach – Sparkasse
Bad Laasphe - Casa de oaspeți
2001 București - Galeria Simeza, Nurenberg - Galeria CAMPE,
Petroșani - Teatrul I.D. Sârbu
2002 Oradea - Muzeul Țării Crișurilor
2003 București - Galeria Orizont, Petroșani - Teatrul I.D. Sârbu,
Deva - Galeria de artă FORMA
2004 Tg. Jiu - Galeria Fondului Plastic
2005 București - Galeria Simeza
2006 Petrosani – Primaria Municipiului, Deva – Galeria FORMA
2007 București – Galeria GALATEEA, Hunedoara - Galeria
Municipala
2008 Cluj-Napoca – Muzeul de arta, Petrosani Casa de cultura a
studentilor, Kronach Consiliul Judetean, Alba Iulia – Galeria municipi-
pala de arta
2009 Deva - Galeria FORMA, Hunedoara - Galeria de Artă a
Municipiului, Sebeș – Parcul Primăriei – Festivalul internațional
Lucian Blaga, Aiud – Centrul Cultural “ Liviu Rebreanu”
2010 București–Galeria ANA, Sibiu – Galeria U.A.P, Curtea de Argeș
– Casa de Cultura, Petrila – Clubul Copiilor, Brasov – Galereia EU-
ROPA , Alba Iulia - Muzeul Unirii

Expoziții de grup:

1986 - Salonul județean de iarnă Pitești; 1986 - Expoziția filialei Argeș "Sala Dalles" București; 1984 Muzeul Curtea de Argeș; 1986 - Expoziție "Arte decorative" Pitești; 1987 - Expoziția republicană "Sala Dalles" București; 1988 - Expoziția de grup Pitești; 1988 - Expoziția Atelier 35 "Hanul cu tei" București; 1985 - 1989 Târguri de artă "Sala Dalles" - București; 1988 Salonul sticlei și ceramicii - Muzeul de artă al României; 1989 - Quadriena artelor decorative Sala Dalles - București; 1989 - Republicana de tineret București; 1987 - Concurs internațional Perugia Italia; 1989 Expoziția de miniaturi Toronto Canada; 1989 - Artiști tineri Români - Berlin; 1993 - Expoziția "Străinul" B.B.K. - Bamberg; 1993 - Simpozionul Lukas nr.1 Kronach; 1994 - Expoziția grupului Lukas nr.1 Kronach; 1995 - Expoziție grup Fischbach; 1995 - Concurs Internațional de ceramică Aveiro - Portugalia; 1995 - Expoziție grup Artă Contemporană - Muzeul Literaturii Române; 1995 - Salonul Național al artelor decorative - Muzeul Cotroceni; 1995 - Expoziție grup - Business Center Rocura; 1995 - Expoziție Art - Kronach; 1996 - Galeria Apollo; 1997 - Galeria Căminul Artei; 1997 - Simpozionul Lukas nr. 2 - Kronach; 1997 - Art Kronach; 1998 - Galeria Primăriei Hennebont; 1993-2000 - Expoziția anuală K.V. Coburg; -Bad Kissingen - Viziumi 2000; 2000 - Expoziția BBK Bamberg; 2000 - Expoziție Academia de Vară Kronach; 2000 - Expoziție Stadtsteinach; 2000 - ART Kronach, 2001- Expoziție grup BBK Bamberg, 2001 - ART Kronach, 2002 - ART Kronach, 2003 - Salonul național de ceramică București, 2005 - Concursul internațional de ceramica Manises - Spania. 2006, 2007, 2008, 2009 – Tabare naționale și internaționale de sculptura (Inter-Art și Holzart). Zeicani, Kronach, Aiud.2006 –Expozitii de grup in Bucuresti la SIMEZA si ORIZONT

2006 Proiect monument Deva . -2006 -2008 –Expoziția filialei UAP Deva – Galeria Forma Deva. 2008 Expoziția -Zilele municipiului Alba-Iulia, Expoziția filialei Alba, 2009 Expoziții Inter-Art – Aiud, Alba-Iulia, Wiena, Expoziția -Art Kronach, Ipostaze medievale-Zilele Bucureștiului -2010 București –Parlament sala Brancusi, Expoziții de grup IREXON, Tg. jiu –Muzeul National, Lupeni –Galeria Tellman, București –Curtea Veche și Muzeul Cotroceni, Petrosani –Clubul Studentilor.

Apariții în edituri și publicații din România și Germania, precum și lucrări expuse în diverse instituții și locuri publice din Germania – Kronach și Nürnberg-Furth.

De asemenea are multe lucrări în colecții particulare din: România, Germania, Olanda, Franța, Italia, U.S.A., Canada, Japonia, Ungaria, e.t.c.

Texte din critici:

În vârful spiralei, Cristian Ianza așează Marea Întâlnire cu sine ca entitate în eternă modelare interioară. În fond, totul în arta lui se constituie ca pași către anularea celei mai grave crize a lumii moderne: criza de identitate. Cristian Ianza a depășit teama de a nu-și găsi loc și rost, creația sa definind perfect starea luxuriantă a imaginarului, când nimic din structurile interne ale creatorului nu mai acceptă vecinătatea kitsch-ului, nici ludicul vulgar ori supralicitarea formelor contursionate. Plasticianul Cristian Ianza și-a educat deopotrivă gesturile dăltuitoare, gândurile întemeietoare și sentimentele șlefuitoare, recuperând numai acele sugestii care dau cumințenie și blândețe operei, care îi conferă suplețe și perspectivă. Preferința artistului merge către arhitectura interioară a operei, pe care mizează atunci când optează pe îmbinări clasice ale planurilor, ori pe o calmă răsturnare a geometriilor standardizate, în favoarea unor surprize metaforice.

Diana Câmpan - Gând românesc nr. 5 (11) - 2009

Una din particularitățile lui Ianza este o maxima disponibilitate pt. un discurs plastic divers. El expune de pilda mici sculpturi feminine ce emana o senzualitate coplesitoare, dar și un anume tip de vulnerabilitate...Nu pofta o trzesc aceste sculpturi, ci nevoia de dragoste... Aceste lucruri își găsesc pandantul în altele, ce reprezintă trupul crucificat a lui Isus, ori în structuri ceramice ce contin simbolurile transcendentiei, de la sfera perfecta ori crucea la triunghiul-ochi a lui Dumnezeu sau simbolul yin-yang.

Claudiu Groza – Clujeanul – martie 2008

S-a scris în urma cu citiva ani despre pendularea lucrărilor lui Cristian Sergiu Ianza între lasciv și angelic, între sacru și profan. Artistul ne va spune el însuși ca femeia, pururi tanara, pururi frumoasa – asa cum o reprezintă el, este Eva din realitatea biblica. Si tot femeia este cea care face legatura dintre Om și Dumnezeu. Ea este metaforic vorbind, ingerul barbatului și ingerul providențial al Domnului. De aici și chiar de la autoportretul în portelan, în care artistul se recunoaște cu umilinta, lucrare a lui Dumnezeu , pana la proiectele evident incarcate de sacralitate este doar un pas. Cu evidente semnificatii, ceramistul si-a intitulat seriile sale de lucrari din ultimii ani **intre sacru și senzual**.

Roxana Pasculescu Radio Romania cultural – noiembrie 2007

...”Rugaciunea” brancusiana e un monument funerar, in timp ce „Rugaciunea” lui Cristian Ianza sacralizeaza, implicit, un mit al fertilizarii, aripile ce-i cresc in rugaciune femeii o urca-n splendoarea iubirii si a vietii, nu o coboara-n neantul resemnarii ocazionale... gandul ce subsumeaza „proiectul” femeii sanzienne are un coeficient de maxima spiritualizare prin Sacralitate. O asemenea lucrare, realizata-n proportii mai vaste, ar putea fi asezata intr-un Muzeu Universal al Femeii... Mi se pare ca acelaș gand ne-a inspirat și expoziția de la „Simeza” a lui C. Ianza.

Ion Murgeanu – Meridianul Romanesc (SUA) – iulie 2007

Approape toate formele structurale ale lui Ianza își asumă acest simbol, sfârșesc cu un vas deschis spre cer: ca o pateră pentru libații și ofrandă, ca o jumătate de sferă, omenească, deschisă să întâlnească pe cealaltă întoarsă jumătate de sferă cerească. Ele așteaptă în implorare, într-un dialog al rugii: **Pomul Cunoașterii**, și în adevăratul sens omul, sfârșește sau abia de acolo începe cu un vas; **Adam și Eva** au deasupra triunghiului divin dintre ei, un vas; **Bisericile și Templele înaripate** alunecă pe sub cupola cerului după cum acel vas al lor de deasupra se lasă atras. În fine, prin lumina ce coboară pe acel vas, formele devin imponderabile, materia se trans-umanizează și se infra-divinizează. Criticii au vorbit abstract, fără să determine în cazul lui Ianza despre prezența unui dialog între om și divinitate. De fapt, acest dialog se instituie prin prezența vasului și se întemeiază pe neplinul său... Cu aceste vase ale îndurării cutureieră spațiile cosmice Bisericile lui Cristian Sergiu Ianza, închipuite înaripate, antropomorifice și crucificate.

Dumitru Velea – Rostirea românească 7-12 Timișoara 2002

Expresiv pana la a se impune carismatic in constiinta celor ce-l cultiva, dinamic in gesturi si in acelasi timp precaut in afirmatii re-feritoare la formarea sa ca artist, traind cu frenezie actul plastic, Cristian Sergiu Ianza este ceramistul care din 1985 a organizat cu mare consecventa, in tara si in strainatate, expozitii menite sa faca cunoscuta publicului lumea sa mentala, materializata prin modela-rea cu virtuozitate a argile

Tatiana Radulescu – Contemporanul, octombrie 2003

Maestru în domeniul ceramicii, Cristian Ianza nu poate fi catalogat drept un ceramist. Diversitatea de tehnici și materiale, varietatea lucrărilor sale îl apropie pe artist mai degrabă de sculptură.

Un mare cunoscător al trupului uman, poet al formelor femeii, Ianza îi dedică acesteia un imn de dragoste în lucrări de dimensiuni mici, dar de o valoare remarcabilă. “Templele” și “Altarele” sale dovedesc o aspirație perpetuă spre divin și universal.

Veronica Gherasim – Cotidianul – august 2003

Expoziția semnată de Cristina Sergiu Ianza vizând ceramica și sculptura este o certă reconfirmare a tinerii profund ascendente a artistului spre esențializarea formei și, în fond, atingerea simbolului absolut.

Plasticianul propune, în planuri tridimensionale, absolut neobișnuite, atât motive liturgice, în care semnul Crucii, simbol creștinesc, apare cu o mare repetabilitate, dar combină savant acest însemn cu idei păgâne, de zeități în profundă notă a erosului procreștin.

Dragoș Ciobanu – Națiunea - august 2003

Opus dar nu contradictoriu. Dealtfel așa tratează el materialul. Transformat în corpuri feminine senzuale cu rotunjimi estetice vii și forme lascive sau în compoziții abstracte ca “Pomul Cunoașterii” sau “Geneză”. Aici domină forme clare, geometrice, cu muchii. Pe de o parte, așadar fântâna barocă iar pe de altă parte, chiar la temele religioase, structuri clare, cu toate că aceasta la Ianza nu este contradictoriu. Mai mult decât atât, stau foarte bine una lângă cealaltă, ca dealtfel și obiectele alese pentru foaierul Casei de Oaspeți din Bad Laasphe.

Gabrielle Pahrbach – Siegener Zeitung – decembrie 2000

Relația dintre om și Univers o tratează mereu în noi variante. Obiectele sale pline de putere, dar totodată poetice își jură unele altora, armonia creației unei forme de exprimare total personale, operată conștient cu o simbolică clară. De asemeni și cu figurile sale feminine artistul se mișcă între cer și pământ, între om și Univers, între umbră și lumină. Obiectele sale, cu toate că sunt realizate din materiale tradiționale ceramice ca argilă, gresie, porțelan și cu toate că sunt relativ de dimensiuni mici au efectul monumental și concură în mod reușit cu sculpturile mari de exterior.

Wolfgang Thiel–Die Wittgensteiner Zeitung – decembrie 2000

Lucrate în argilă, gresie, ceramică smălțuită ori porțelan, lucrările lui Cristian Sergiu Ianza pendulează între lasciv și angelic, între sacru și profan. Femeia și Iisus, viața și nemurirea, iată temele predilecte ale artistului surprinse în cadrul unor compoziții sau lucrări de sine stătătoare de dimensiuni mici sau medii. “Femeile” sale nu reprezintă altceva decât un omagiu adus femeii, trimițând la “Catedrala” lui Rodin. Mâinile din lucrările sale o dovedesc cu prisosință.

Tindem să credem că atât compozițiile sale care au în centru femeia, cât și cele sacrale nu reprezintă altceva decât proiecte ale unor ansambluri monumentale, care își pot găsi odată, locul, în piețele sau parcurile Bucureștilor.

Daniel Popescu – ROMPRES – aprilie 1999

Tel: 0040744113111

Email: cristian_ianza@yahoo.com

<http://cristianianza.blogspot.com>

<http://cristianianza.tripod.com>

<http://www.e-galerie.ro/cristianianza>